

“ਮਿੱਠੇਬੱਚੇ

:-

ਵਿਚਾਰਸਾਗਰਮੰਥਨਕਰਨਦੀਆਦਤਪਾਓ,

ਇਕਾਂਤਵਿੱਚਸਵੇਰੇ-ਸਵੇਰੇਵਿਚਾਰਸਾਗਰਮੰਥਨਕਰੋਤਾਂਕਈਨਵੇਂ-ਨਵੇਂਪੁਆਇੰਟਬੁੱਧੀਵਿੱਚਆਉਣਗੇ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਫ਼ਸਟ ਕਲਾਸ ਬਨਾਉਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਹੜੀਆਂ-ਕਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਨ ਰਹੇ?

ਉੱਤਰ:- 1- ਇਕ ਬਾਪ ਜੋ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਸੁਣੇ, ਬਾਕੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇ।
2 - ਸੰਗ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖੋ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਧਾਰਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸੰਗ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅਵਸਥਾ ਫ਼ਸਟ ਕਲਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਖਿਆਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋ ਜਾਵੇ ਪਰ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ - ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਓਮਸ਼ਾਂਤੀ। ਇੱਕ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਨਾ, ਪੜ੍ਹਨਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ - ਇਕ ਹੀ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਜੋ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਈਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਜੋ ਪੜ੍ਹਾਏ, ਸਿਖਾਏ - ਓਹੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਈਆਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਫੇਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਇੱਕ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਉਹ ਹੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਓ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਕੁਝ ਸੁਣੋਗੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਫੇਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹਨ। ਨਵੀਆਂ-ਨਵੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਰਾਈਟਿੰਗਸ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਸ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਟੇਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾ ਕੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਤੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਮਨਮਨਾਭਵ ਅੱਖਰ ਬਾਬਾ ਰਾਈਟ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬਾਬਾ ਨੇ ਇਵੇਂ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਜੋ ਮੈਂ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਜੋ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੂਲਵਤਨ ਵੀ ਯਾਦ ਹੈ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਯਾਦ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਬਾਪ। ਫਿਰ ਇਹ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਕੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਰਾਮ ਦਾ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਰਾਮ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹੋਵਨ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਸੈਮੀ। ਹੁਣ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਤਾਬ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਚਲਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਸਕੀਏ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਇਸ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਮਰਕਥਾ ਵੀ ਹੈ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵੀ ਬਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਬੱਚੇ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਮੰਥਨ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਮੰਥਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਟੇਪਿਕਸ, ਪੁਆਇੰਟਸ ਆਦਿ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਸੁਣੀਆਂ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਨਹੀਂ ਸੁਣੋਗੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਇਕੋ ਵਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹਨ। ਵਿਲਾਇਤ ਤੋਂ ਵੀ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਤਾਬ ਆਦਿ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਹੈ ਕਲਯੁੱਗੀ ਸਮੱਗਰੀ। ਇੱਥੇ ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ - ਹਸਪਤਾਲ, ਜੇਲ੍ਹ, ਜੱਜ ਆਦਿ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਦੂਸਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਕ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਵਰਗ। ਉਹ ਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਫਿਰ ਨਰਕ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਫਲਾਣਾ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿਣਗੇ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਇਆ, ਨਿਰਵਾਣ ਗਿਆ। ਪਰ ਨਿਰਵਾਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀ ਹੈ? ਰੁੰਡ ਮਾਲਾ ਵੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਮਾਲਾ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਉਹ ਸੁਪਰੀਮ ਬਾਪ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਸ਼ਿਕਸਕ(ਟੀਚਰ) ਵੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਾਲਜ਼ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਖਬਾਰਾਂ ਵੀ ਸਵੇਰੇ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਕਾਮਨ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਗੱਲ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਦਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ

ਕਰਨ ਲਈ ਬੜਾ ਏਕਾਂਤ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਮਤੀਰਥ ਦੇ ਲਈ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਜਦੋਂ ਲਿਖਦਾ ਸੀ, ਚੇਲੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਦੇ ਮੀਲ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਾਇਬਰੇਸ਼ਨ ਆਵੇਗਾ।

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪ੍ਰਫੈਕਟ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਡਿਫੈਕਟਿਡ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ! ਪਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਬਿਠਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਫੰਕ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਘੁਟਕਾ ਖਾਣਗੇ, ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਖਰਾਬ ਕਰਨਗੇ। ਵੈਸੇ ਤਾਂ ਲਾਅ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਨੰਬਰਵਾਰ ਬਿਠਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਗੁੜ ਜਾਣੈ, ਗੁੜ ਦੀ ਗੋਬਰੀ ਜਾਣੇ। ਇਹ ਹੈ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਨਾਲੇਜ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਲਾਸ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਗ, ਅੰਗ ਨਾਲ ਨਾ ਲਗੇ। ਮਾਇਕ ਤੇ ਤਾਂ ਦੂਰ ਵੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਸੁਣੋ, ਨਾਂ ਪੜ੍ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਵੀ ਨਾਂ ਕਰੋ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸੰਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਆਦਿ ਹਨ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਤਿੱਖੀ ਅਤੇ ਯੋਗਯੁਕਤ ਬੱਚੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਬਾਬਾ ਸੋਚਦੇ ਹਨ - ਕੁਝ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਚੌਜ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਚੌਜ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਖੇਲ੍ਹ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਖਿਆਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਚੌਜ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਕੀ ਇਵੇਂ-ਇਵੇਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਗੇ? ਫਿਰ ਖਿਆਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕੋਈ ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ, ਚੰਡਾਲ ਆਦਿ ਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਚੌਜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਮੈਂ ਵੀ ਚੌਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ! ਪਰ ਭਗਵਾਨ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਖੇਲ੍ਹ ਹੈ। ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ, ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੀਆਂ ਬੁਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ - ਸਾਨੂੰ ਨਗਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਓ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕੀ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਪ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਭਾਵੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਾਂ ਸਮਝੋ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਭਾਵੀ। ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਅਚਾਨਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਚਾ ਲੈਂਦੇ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਕਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ! ਜੇਕਰ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੀ ਭਗਵਾਨ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕਦੇ! ਬਹੁਤ ਉਲਾਹਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਸਾਧੂ ਲੋਕ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਾਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਚਿਤਾ ਤੋਂ ਉੱਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਹਿਣਗੇ ਈਸ਼ਵਰ ਨੇ ਵਾਪਿਸ ਕਰ ਦਿਤਾ, ਕਾਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਉਸ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਰਹਿਮ ਕੀਤਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਜੇ ਕੁਝ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਭਾਵੀ। ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਅੱਖਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ ਜੇ ਕੁਝ ਹੋਣਾ ਸੀ ਹੋਇਆ, ਫਿਕਰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਫਿਕਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਿੰਡ ਬਾਈ ਸੈਕਿੰਡ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਡਰਾਮਾ ਹੀ ਸਮਝੋ। ਆਤਮਾ ਨੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਜਾਕੇ ਦੂਜਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ। ਅਨਾਦਿ ਪਾਰਟ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹੋ! ਭਾਵੇਂ ਅਜੇ ਥੋੜੀ ਕੱਚੀ ਅਵਸਥਾ ਹੈ, ਥੋੜਾ ਬਹੁਤ ਵਿਚਾਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਭਾਵੀ ਕੁਝ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਲੋਕ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿਣ ਪਰ ਸਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਫਿਕਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੱਚੀ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਥੋੜੀ ਬਹੁਤ ਲਹਿਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋ, ਮੈਂ ਇਕ ਵਿਦੇਹੀ ਹਾਂ। ਸਭ ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਕੋਈ-ਕੋਈ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਦਾ ਪਾਰਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ! ਕਿੰਨੀ ਬੁੱਧੀ ਚਲਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਸਵੇਰੇ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਣਨਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਟੀਚਰ। ਫਿਰ ਵੀ ਫਰਕ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਨੂੰ ਕਦੇ 100 ਮਾਰਕਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਕੁਝ ਘੱਟ ਦੇਣਗੇ। ਉਹ ਹੈ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ। ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਦੇਹਧਾਰੀ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕਿੰਦਾਂ ਬਣਾਂਗੇ? ਇਹ ਬੜੀਆਂ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ-ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਦੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਣੀ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਰਿਪਿਟੇਸ਼ਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਨਵੇਂ-ਨਵੇਂ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਪੁਆਇੰਟ ਚੁੱਕਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਪੁਆਇੰਟ ਵੀ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇੰਦਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਅਖ਼ਬਾਰ ਕੱਢਣ ਤਾਂ ਉਸ ਤੇ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਪਵੇ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਾਂ ਹੋਵੇ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਪੜ੍ਹਕੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਜਾਣ। ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਕੱਚੀ - ਪੱਕੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹਨ। ਐਕੂਰੇਟ 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਅਜੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਜਾ ਬਨਾਉਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਰਕਸ ਹਨ। ਕੋਈ ਨਿਮਿਤ ਹੈ, ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਲੈਣ

ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਫਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸੁੱਖ। ਬੀਮਾਰੀ ਆਦਿ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ - ਅਖਬਾਰ ਜਾਂ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਿੱਚ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖੇ ਜੋ ਸਮਝਣ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਇਹ ਲੜਾਈ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਕਿਵੇਂ? ਇਹ ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਮਨੁੱਖ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ! ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ। ਜੋ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਵੀ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਲਈ ਫਿਰ ਲਿਖਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

***ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-**

1. ਇਕ ਬਾਬਾ ਜੋ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹੇ। ਬਾਕੀ ਕੁਝ ਵੀ ਪੜ੍ਹਨ ਸੁਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ। ਸੰਗ ਦੀ ਬਹੁਤ-ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖੋ। ਸਵੇਰੇ-ਸਵੇਰੇ ਇਕੱਠ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰੋ।

2. ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਭਾਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਸਦਾ ਬੇਫਿਕਰ ਰਹੋ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੰਕਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਲੋਕ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਡਰਾਮੇ ਤੇ ਅਟੱਲ ਰਹੋ।

***ਵਰਦਾਨ:-** ਹੇਲੀ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿ ਸੱਚੀ ਹੇਲੀ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੀਵਰ(ਤੇਜ਼) ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਭਵ: ਹੇਲੀ ਮਨਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਜੋ ਗੱਲ ਹੋ ਗਈ, ਬੀਤ ਗਈ ਉਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਨਾ। ਬੀਤੀ ਹੋਈ ਗੱਲ ਇਵੇਂ ਲੱਗੇ ਜਿਵੇਂ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੀ ਕੋਈ ਜਨਮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਵੇਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉਦੋਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਸਪੀਡ ਤੇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਪਣੀ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਂ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣੀਆਂ, ਨਾਂ ਚਿੰਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣੀਆਂ - ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਸੱਚੀ ਹੇਲੀ ਮਨਾਉਣਾ ਅਰਥਾਤ ਪੱਕਾ ਰੰਗ ਲਗਾਉਣਾ।

***ਸਲੋਗਨ:-** ਸਭ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟ ਭਗਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।
